

NOVADNIEKS

CETURTDIEN
1990. gada 19. aprīlis

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 47 (9651)
Maksa 3 km

LNKP piekritēju kongress

14. aprīlī Latvijas Universitātes Lielajā aula valrāk nekā 560 delegāti no visiem mūsu republikas rajoniem un pilsētām pulcējās Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas piekritēju kongresā, lai apspriestu šīs partijas turpmākās darbības ceļus un levlētu partijas vadošās iestādes. LNKP piekritēju vidū šobrīd jau ir aptuveni 32 tūkstoši komunistu.

Kongresā tika nolauti četri referāti: «Stāvoklis Latvijas Komunistiskajā partijā» (referēja M. Rukmane), «LNKP darbības vēsturiskais izvērtējums» (ref. I. Gore), «Par LNKP darbības pamatprincipiem» (ref. J. Rozenvalds), «Par LNKP statūtiem» (ref. K. Podnieks). Referātu apspriešanās piedalījās 15 kongresa delegāti, viņu vidū tādi republikā pazīstami cilvēki kā Vilis Krūmiņš, Ervins Grīnovskis, Daumants Znaņs, Ivars Kezbers, Vilnis Edvīns Brasis un citi.

Kongress pieņēma Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas statūtu un apstiprināja LNKP darbības pamatprincipus. LNKP savā darbībā balstīsies uz četriem galvenajiem principiem:

1) partijas politiskais mērķis ir sociāli taisnīga, atklāta demokrātiskā

ka sabiedrība brīvā, neatkarīgā un tiesiskā Latvijas valstī, kural jāklūst par starptautisko tiesību subjektu;

2) šī mērķa sasniegšanai Latvijas Komunistiskajai partijai jāklūst par patstāvīgu sabiedriski politisku organizāciju, kas veidos savas attiecības ar citām demokrātiskām kustībām un organizācijām uz savstarpējas cieņas, paritātes un politiskās partnerības principiem, tā noliedzot organizatorisku pakļaušanos jebkādai politiskai organizācijai gan Latvijā, gan ārpus tās;

3) LNKP kā utopisku noraida komunistiskās vai jebkādas citas mākslīgi uzkonstruētas sabiedrības uzcelšanas mērķi, kas atrauts no reālās dzīves vajadzībām, pretunām un iespējām;

4) LNKP uzskata par nepieciešamu priekšnoteikumu sabiedrības normālai attīstībai tiesiskās garantijas īpašuma formu daudzveidībai, tai skaitā privātpašumam uz zemi un ražošanas līdzekļiem.

Kongresā pieņemtas 6 rezolūcijas (par attieksmi pret demokrātiskajām kustībām, pret PSKP Latvijas organizāciju, par PSKP CK izdevniecību, par laikrakstu «Cīņa», par partijas arhīvu, par attieksmi pret PSKP Demokrātisko platformu), deklarācija

par LNKP darbības vēsturisko izvērtējumu, lēmums par LNKP CK 1959. gada jūlija plēnema lēmuma atcelšanu, vēstule PSKP CK ģenerālsekretāram M. Gorbačovam. LNKP Centrālajai Komitejai uzdots izveidot komisiju dialogam un sadarbībai ar PSKP, lai veicinātu to politisko un ekonomisko jaunajumu risināšanu, kas radīsies pārejas periodā uz Latvijas valstiskās neatkarības atgūšanu.

Tika pieņemts lēmums partijas biedru vidū sarīkot referendumu par partijas nosaukumu un šo jaunajumu izieņ LNKP kongresā šī gada rudenī.

Notika LNKP vadošo iestāžu vēlēšanas. Par Latvijas Neatkarīgās Komunistiskās partijas priekšsēdētāju tika levlēts IVARS KEZBERS, par CK sekretāriem — MĀRĪTE RUKMANE un DRUVIS SKULTE. Ievēlēja arī LNKP CK 42 cilvēku sastāvā un 10 cilvēku lielu valdi. Šo centrālo iestāžu locekļu skaits tiks palielināts ar tiem biedriem, kurus delegēs rajonu un pilsētu partijas organizācijas.

Kongress apstiprināja LNKP Kontroles komisiju un V. KOKALI par tās priekšsēdētāju.

22. aprīlī — V. I. Ļeņina 120. dzimšanas diena

LKP Preiļu rajona komitejas birojs šīnā dienā vai tās priekšvakarā aicina visus iestāžu un uzņēmumu darba kolektīvus un skolu kolektīvus nolikt ziedus pie V. I. Ļeņina pieminekļiem Preiļos un Līvānos.

Nepadosimies maldu apgalvojumiem, ka mums nav ko mācīties no Ļeņina un visus mūsu sabiedrībā notiekošos procesus necentīsimies izskaidrot, tikai atsaucoties uz Ļeņinu. No vēstures zināms, ka ne teorētiski, ne politiski nespēj iepriekš paredzēt notikumu gaitu visās detaļās, to sīki aprēķināt desmitiem gadu uz priekšu.

Ļeņina vārds saistīts ar Lielo Oktobra sociālistisko revolūciju

— ar notikumu, kas izšķirošā mērā ietekmēja mūsu zemes un visas pasaules likteni. Ļeņina spēks slēpās prasmē izziņāt strādnieku šķiras, visu darblaužu vajadzības, pēc tam izteikt tās partijas stratēģijā un taktikā. Ļeņins cīnījās par to, lai sabiedrības politiskajā dzīvē nostiprinātos tautvaldība, pilsoniskā atbildība.

Aicinām darba kolektīvus pašiem patstāvīgi izieņ arī jautājumu par Ļeņinskās sestdienas talkas organizēšanu savā iestādē vai uzņēmumā.

LKP Preiļu rajona komitejas birojs

- Svētki paliek svētki, bet darbs paliek darbs. Ar tādu atziņu otrajās Lieldienās strādāja Ļeņina kolhozā. Sevišķi naski bija organiskā mēslojuma vedēji otrajā iecirknī. Mehanizatoru posms Ličos izklidēja mēslojumu vasarājiem, jo «vārgajā» ziemā nebija iespējams to izdarīt.
- Attēlos redzam vedējus V. Jemeljanovu, J. Kokorīti, buldozerīstu A. Pastaru un iekrāvēja vadītāju L. Akačonoku.

J. SILICKA' foto

Sports

Vai būs kompromisa variants?

Lauku sporta biedrības «Vārpa» plēnumā izskatīja priekšlikumu par rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas un biedrības «Vārpa» apvienošanu. Tās priekšsēdētājs vienlaikus būtu rajona sporta dzīves koordinators ar rajona Tautas deputātu padomes

izpildkomitejas nodaļas vadītāja tiesībām. Priekšlikuma autors bija «Vārpas» rajona padome. Savukārt Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skola iegūst sporta kluba tiesības, kur bērni un jaunieši trenējas līdz noteiktam vecumam.

Pret apvienību «Vārpa» iebilda bērnu un jaunatnes sporta skolas direktors un citi darbinieki. Sporta skolas priekšlikums bija atrast piemērotu kandidātu komitejas priekšsēdētāja amatam. Citi — bija gan «par», gan «pret» apvienību. Secināja, ka darba grupa ir jāpapildina. Tai ieteica aizbraukt uz kaimiņu rajoniem, lai papētītu, kā dzīvo un strādā citi. Līdz nākošajam saietam grupai bija jāizstrādā programma, kuru apspriedīs sporta aktīvi.

Aktīva sanāksme notiek jau šodien. Mēģināju ieskatīties, kā noritēja gatavošanās šim svarīgajam notikumam. Lūk, dažas atziņas. Darba grupa sanāca kopā divas reizes. Tiesa, visi tā arī nespēja sapulcēties, jo, kā allaž, darbu steiga un aizņemība, varbūt arī uzņēmības trūkums nēma virsroku. Galvenie «plānotāji» un ieinteresētās personas: sporta skola, «Vārpa» — savus priekšlikumus izteica atklāti, katrs cenšoties pierādīt savu patiesību. Tiesa, viens otram brīžiem nepiekrītot, mainot taktiku. Bet līdz kaimiņiem pēc pieredzes darba grupa tā arī nebija aizbraukusi. Varbūt transporta, varbūt citu apsvērumu dēļ — neņemot spriest.

Bērnu un jaunatnes sporta skola nāk klajā ar savu sākot-

nējo priekšlikumu (ko izteica, pirmajā reizē tiekoties ar rajona padomes deputātu grupu). Sporta skola (klubs) uzņemas pilnīgu atbildību par Preiļu pilsētas bērnu, jaunatnes, pieaugušo un veterānu sportu. Bērnu sports tiek finansēts no rajona budžeta līdzekļiem kā tas bija līdz šim. Iestādes, organizācijas, uzņēmumi piedalās maksas sacensībās. Tās var atvēlēt līdzekļus sporta bāzu celtniecībai un rekonstrukcijai, sporta veidu attīstībai. Savukārt «Vārpa» tika piedāvāts nodarboties tikai ar kolhozu un padomju saimniecību sporta dzīves organizēšanu. Līvānu pilsētā — organizēt savu sporta klubu.

Bērnu un jaunatnes sporta skolas darbinieki savu sākotnējo priekšlikumu par komitejas

priekšsēdētāja amatu pašlaik atsauc. Viņi iestājas par to, ka koordinators rajonā vairs nav vajadzīgs. Kopējos uzdevumus izlašu komandu veidošanā un citus, viņuprāt, varot veikt koordinācijas padome, vai centrs, kurā ietilptu sporta klubu, «Vārpas» pārstāvji un citi ieinteresēti cilvēki.

Pret šo BJSS priekšlikumu vienā no domu apmaiņas reizēm ļoti būtiski iebilda rajona tautas izglītības nodaļas inspektore Dzintra Smukste. Kāpēc? Vīnasprāt, bērnu un jaunatnes sporta skolai nevajadzētu aizrauties ar naudas peļņšanu un sacensību organizēšanu pieaugušajiem, jo

(Nobeigums 3. lpp.)

Viens, bet kārtīgs jaunsaimnieks

Ir Kirova kolhoza Caunānos. Gunārs Silis. Būdam mehanizators Jēkabpils rajonā pie slavenā Luda Skostas, sezonā pelnījis pāri astoņiem simtiem rubļu. Visu to pametis, pārgājis uz vecām lauku mājām «Kalnējām» mūsu rajonā. Liekas savādi, bet G. Silis šeit jūtas kā saimnieks. Saņēmis mūžīgā līetošanā 33,2 hektārus zemes. Iedalīti 100 kubikmetru baļķu, tie jau izgriezti, vienīgais, ka nebija kārtīgas zīemas, no meža nevar dabūt laukā.

Domā vest oktobrī. Taisis garāžas tehnikai, šķūņus lopbarībai. Māja arī jau puslīdz sakārtota. — pat centrālpakure ierīkota.

Pamattehnika sagādāta. Ir kombains, vecs «GAZ-52», traktorīns «T-25» (gaida T-40), tāpat graudu sējmašīna, kultivators, plaujmašīna, vālotājs, siena prese, uztaisīts kartupeļu lakstu plāvējs, rotējošais kartupeļu račējs.

Kad ieradāties G. Sila jaunsaimniecībā, saimnieks rīkojās

ap «RUMU». Teicās, ka no diviem salasījis vienu. Pārstaigā, jot laukus, redzams, ka tos galvenokārt aizņēmuši zālāji, un tagad tie pamazām jāatkaro citām kultūrām. Tajā pašā laikā siens un ganības arī vajadzīgas. Saimniekam ir septiņš govīs un astoņi jaunlopi. Ganības patālu. Ar slaukšanu dzīvesbiedrei Lonijai, bijušajai medīkei, būs raizes. Domāts pierīkot vakuumsūkni pie traktora, tikai jāuztaisa tā, lai pašu govī neierauj

ATTELOS:
 sāva maza traktora kabīnē jaunsaimnieks G. Silis ar dēliem — Jāni un Mārtiņu;
 jaunsaimniece Lonija ar tikko no «dzēsētāja» — akas — izņemtu piena kannu.

iekšā. Ieminējos, vai tik nav slaukšanas iekārtas bez vakuumsūkņa, bet saimnieks atbildēja, ka ar jauninājumiem nav laika nemit.

Savā augu sekā G. Silis ielplānojis piecus hektārus miežu, divus hektārus auzu, bietēm vairāk kā hektāru, jo ar Jēkabpils cukurfabrikas noslēgts līgums, kartupeļiem arī tikpat.

Ģimene viņi ir septiņi cilvēki

— divas vecmāmas — Tekla un Genovefa, meita Krištie mās otrajā klasē, dēli — Jānis un Mārtiņš tekalē pakal tēv un mās visās tehnikas gudrībās. Jaunsaimniecība «Kalnējās» ražo pienu un gaļu, un ražos kamēr būs drošības sajūta, ka pats esi saimnieks uz savas zemes.

J. SILICKA teksts un foto

Katram savs priekšlikums

Ja iepriekšējā rajona kultūras nodaļas padomes sēdē tās locekļi tika iepazīstināti ar nodaļas vadītājas Monikas Līvānes ieskatiem rajona kultūras dzīves tālākajā veidošanā, tad šoreiz katrs nāca ar saviem priekšlikumiem, kuri pēc to apkopošanas tiks nodoti plašas sabiedrības apspriešanai.

Starp ierosinājumiem lai minu kaut vai dažus. Tagad pēc atsevišķu saimniecību kārtējas sadalīšanās vietām vairs nav bibliotēkas, tautas nama. Val tur plāno celt jaunas kultūras iestādes! Nepieciešams darbs pie latgaļiešu valodā izdotās literatūras kopkataloga veidošanas un ma-

terīālu vākšanas. Ļoti būtisks ir speciālistu sagatavošanas un kadru nokomplektēšanas jautājums.

Savus priekšlikumus izteica gan līvānietes Marija Stalidzāne un Valija Rusiņa, gan aglonietes Marija Nīķorova, Janīna Sīreļe, preiļietes Valentīna Upeniece un Tekla Bekeša. Vārdu sāko — visi.

Tuvākajā laikā ar kultūras darbinieku izstrādāto projektu varēs iepazīties visi lasītāji un izteikt savas domas un ierosinājumus, papildinājumus, lai sekmīgi sagatavotos rajona kultūras forumam.

Y. RADIS

Sagaidot V. I. Ļeņina 120. dzimšanas dienu

Ļeņins un Staļins: divas pozīcijas nacionālajā jautājumā

(Sākums 46. numurā.)

PARTIJAS POZICIJA

Kādi uzskati nacionālajā jautājumā šajā periodā bija partijai? 1919. gadā Krievijas kompartijas VIII kongresā tika apspriesta tās jaunā programma, un galvenā diskusija izvērtās tieši nacionālajā jautājumā.

Ļeņins aizstāvēja nāciju pašnoteikšanās principu — proletāriskā internacionālisma politiku.

Pjatakovs noliedza jebkādu pašnoteikšanos. Viņu atbalstīja Šunica un Tomskis.

Rīkots iestāšanās par nacionālās kultūras autonomiju. Viņu atbalstīja Lomovs.

Buharins, «balstoties uz Staļina paziņojumu», ieteica darbaļaužu pašnoteikšanās formulu bez nācijas tiesībām uz pašnoteikšanos. Dažādu tautību darbaļaužu līdztiesība šajā gadījumā nozīmēja vienīgi to, ka darba cilvēka nacionālajai piederībai nav nekādas nozīmes. Tas bija nevis internacionālisms, bet gan nacionālais nihilisms, tas ir — atkal lielvalstnieciskums, indierēta, vienaldzīga (pagaidāmi) attieksme pret savu nacionālo izcelsmi.

Lai gan Ļeņina pozīciju principā atklāti neatbalstīja neviens runātājs, Ļeņins tomēr uzstāja par savu formulējumu, un kongress to pieņēma.

Staļins, kurš bija nacionālo lietu tautas komisārs, diskusijā sākarā ar nacionālo jautājumu kongresā nepiedalījās, noklusēja, izvairījās no strīda ar Ļeņinu.

Delegāts Rjazanovs, Marksa — Ļeņina institūta nākamais direktors, toreiz atzīmēja, ka partija absolūti nebija sagatavota tam, lai lenestu skaidrību jautājumā par nāciju tiesībām uz pašnoteikšanos. Kas bija vērojams Krievijā, tas atspoguļojās arī partijā, tāpēc situācija tuvojās krīzei. Un 1922. gadā krīze arī sākās.

Politiskā cīņa partijas vadībā 1922. — 1923. gadā bija saistīta galvenokārt ar krasu pārvērtību KK(b)P nacionālajā politikā. Tas noveda pie staļiniska tipa nacionālā valstiskās uzbūves, kā rezultātā neatkarīgu un līdztiesīgu republiku federācijas vietā izveidojās unitāra valsts.

25. — 27. maijs — Ļeņina slimības pirmā lēkme (Gorkos). Pārliecinājusies par viņa smago stāvokli (paralizēta labā roka un kāja, radušies valodas traucējumi), par slimības ilgstošo raksturu (Staļins bija aizbraucis uz Gorkiem, lai pats par to pārliecinātos), Politbiroja locekļi sāk cīņu par varu.

CĪŅA PRET STAĻINISKO

«AUTONOMIZĀCIJU»

Tiklīdz Ļeņina veselības stāvoklis uzlabojās, viņš ar Semaško starpniecību 24. jūnijā pieprasīja «nokārtot konfliktu». Šajā politiskajā situācijā 10. augustā Staļins sāk savu kampaņu par autonomizāciju. Pēc viņa domām, kuras viņš bija izteicis

jau 1921. gadā partijas X kongresā, «padomju republiku federācija ir tieši tāda valstiskās savienības forma, kādu ielieso KPFSR». Tādējādi Staļins neatkarīgās padomju republikas pēlīdzināja autonomijām KPFSR iekšienē un tagad sāka savu ideju īstenot. Taču viņa projektu atbalstīja tikai Armēnijas un Azerbaidžānas Centrālās Komitejas. Staļins centās panākt, lai projektu pieņemtu KK(b)P Centrālās Komitejas Orgbiroja komisija. Staļins neļācās. Republiku pārstāvji griežas pie Ļeņina, kurš pieprasa no Staļina paškaidrojumu. Tas atbild: «...ja tagad nomales nepaklausim centram, tad pēc gada to izdarīt būs vēl grūtāk» (1922. g. 22. septembrī). Vēstulē Politbiroja locekļiem 27. septembrī Ļeņina pozīciju Staļins nosauca par «nacionālo liberālismu».

Ļeņins kategoriski nepiekrīt Staļina projektam. Viņš raksta vēstuli Kameņevam, kas domāta visiem Politbiroja locekļiem, pieprasa, lai ieļausis Zinovjēvs un Kameņevs, pieprasa, lai netiktu iznīcināta līdztiesīgo republiku neatkarība. Viņš pieprasa, lai tiktu atlikta rezolūcijas izskatīšana līdz viņa atbraukšanai. Staļins tam nepiekrīt, taču steigšus pārtaisa savu projektu un iesniedz to Politbirojam, kurš pieņem Staļina projektu bez Ļeņina.

Pēc slimības atsācis darbu, no oktobra sākuma līdz decembra vidum Ļeņins par PSRS

izveidošanu praktiski klusē. Tikai zīmēt Kameņevam (CK oktobra plēnumam) viņš uzstāj par republiku pārstāvju kārtējo pārstāvniecību Centrālajā Izpildkomitejā un lielkrievu sovīnismam piesaka cīņu «ne uz dzīvību, bet uz nāvi». Ļeņins nepiedalās šo jautājumu apspriešanā arī Politbiroja, izvairoties no balsosanas. Taču viņš rūpīgi vāc faktus, protokolus, runā ar Dzeržinski, kurš vadīja KK(b)P Centrālās Komitejas komisiju, kas nodarbojas ar konflikta starp Aizkaukaza novada komiteju un Gruzijas Centrālo Komiteju nokārtošanu. Saruna ar Dzeržinski uz Ļeņinu atstāj smagu iespaidu. Nākamajā dienā viņam ir divas lēkmes. Ļeņins «nodod lietas», un — uz visiem laikiem. Taču cīņa ar Staļinu nebeidzas, bet vēl tikai sākās.

PSRS dibināšanas kongresa dienā — 1922. gada 30. decembrī Ļeņins diktē savu darbu «Jautājumā par nacionalitātem jeb par «autonomizāciju», kurā viņš paziņo, ka «VISA SI «AUTONOMIZĀCIJAS» IECERE PAMATA BIJUSI NEPAREIZA UN PĀRSTEIDZĪGA». Ļeņins uzskata, ka «par visu šo patiesi lielkrieviski nacionālistisko kampaņu politiska atbildība, protams, jāprasa no Staļina un Dzeržinska», un pieprasa «paraugam sodīt b. Ordžonikidzi». Ļeņins ierosina «NAKAMĀJĀ PADOMJU KONGRESĀ ATGRIEZTIES ATPAKAL, t. i., PADOMJU SOCIĀLISTISKO REPUBLIKU SAVIENĪBU PĀTURĒT TIKAI MILITĀRAJĀ UN POLITISKĀJĀ ASPEKTĀ». (Frāzi «paturēt un nostiprināt sociālistisko republiku savienību» šajā darbā jāuzskata par falsifikāciju, jo tajā izlaists vārds «militāru».)

V. DOROSENKO,
vēsturnieks (APN)
(Nobeigums sekos.)

Ražīga diena

komjaunatnes rajona komitejā bija 12. aprīlis.

Vispirms notika komjaunatnes rajona komitejas biroja sēde. Tās galvenais uzdevums bija — no komjaunatnes aparāta darbiniekiem izraudzīties atbildīgos par rajona komjauniešu organizācijas galveno darbības virzienu realizēšanu.

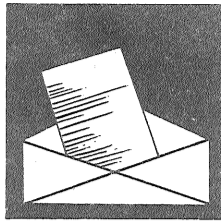
Pēc biroja sēdes notika komjaunatnes organizāciju sekretāru sanāksme. Citu jautājumu starpā tika lemts, kā notiks delegātu izvirzīšana (mūsu rajonam — 5 vietas) uz republikas komjaunatnes konferenci, kas paredzēta maijā un kurai, cik noprotams, būs jāatrisina visi nesēnā Latvijas komjaunatnes kongresa neatrisinātie uzdevumi (arī organizācijas nosaukuma maiņa u.c.). Vēl apskatīto jautājumu lokā — jaunie komjaunatnes organizācijas Statūti, kas stāsies spēkā ar 1. maiju.

Pēc teorētiskām pārrunām rīta pusē pēcpusdienā komjaunieši devās praktiskajā darbā uz Raiņa rūzeju Jasmuižā.

S. JOKSTE

Redakcijas pasta apskats

LABDIEN!

Sērnu mēnesī redakcijā pienāca 62 lasītāju vēstules. Dažas — jau «Novadniekam» un pāris — pat uz Rušonas lelu sūtiņas. Diemžēl, lai cik jauki arī neskanētu leļas vēsturiskais, latgaliskais vārds, vēl jau mītam leļā, kas nes Komjaunatnes vārdu... Straujā pavasara tuvošanās — kā daba, tā cilvēku prātos — atainojas arī vēstulēs. Tajās aizvadītajā mēnesī jūtamu pārsvaru guvušas pārdomas par dažādām politiskās un sabiedriskās dzīves aktualitātēm, kā arī — par apkārtējās vides (ne) sakoptību. Šoreiz — par vēstulēm, kuras apvieno ekoloģiski ētiskais temats. Tajās mūsu lasītājs:

SASUTIS

Daudzu līvāniešu vārdā ar sātumu raksta A. Ancāne:

«Daudzi līvānieši un ne tikai līvānieši noskatās uz Līvānu 2. vidusskolas jaunās ēdības telpas daļu — apstādījumiem. Cik lieliski noblietēti! (...) Cik labi dzīvot bagātā valstī! Pagrāb tik no maka un izkaisi vējā! Nofotografējiet, lūdzu, un pajautāiet, cik gadus pēc kārtas tiek iestādīts dzīvzogs, iesēts zāliens? Un cik regulāri tas tiek nomidīts? Vai tiešām skolotājiem un vecākiem nav kauns par bērnu uzvedību un skolas apkārtni? (...) Vai būs kāds vainīgais, kas maksās par katru pavasari pirktiem dzīvzoga stādiem un zālāju sēklīm? Gribētu laikrakstā izlasīt atbildi.»

Un plei reizes — tas šausmīgais betona valnis! Vai Līvānos trūka mākslinieku, lai pakonsultētos? Pieminekļa (pretī 1. vidusskolei) alzmuguri varēja veidot ar stipru režģi un noaudzēt ar mežavīnu...

Par apmalēm un zālājiem Preiļos — trūkst vārdu! Aizvēsturisks skats. Arhitekta intelekts?!

NORŪPEJIES

Preiļiete A. Ceirāne norūpējusies par to, ka:

«Pēc pilsētas izskata spriež par tās ledzīvotājiem. No mūsu uzvedības katru dienu cieš mājas, ielas, iestādes, pilsēta. Tiek izmidīti zālieni, puku dobes, pazūd kokļi. Zāļi laukumā pārvēršas par betona klājumiem, kuri nelederas tādas lauku pilsētas

vidē, kādi ir Preiļi. Šāda nesaudzīga darbība, iznīcinoša attieksme pret mūsu apkārtni degradē vidi, kur mums lemts dzīvot, un degradē arī mūs pašus.

Dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības dalīdārzniece — cienījamā Igoļniece — jau daudzus gadus kopā Preiļos, iekārto akmensdārzus, zālienus, stāda puķes, pārstāda arī lielus kokus. Ar saviem palīgiem viņa izglāba skaistos dzīvības kokus pēc varas darbiem Raiņa bulvārī. Diemžēl simtgadīgās liepas — gandrīz vai dzīzkokus — gan nevarēja pārstādīt.

Tika realizēts pilsētas labiekārtošanas projekts par 250 līdz 300 tūkstošiem rubļu. Cik labuma tā realizācija deva, varat paši pierādīt. Drīz šo kompleksu vēl papildinās simtgadīgo liepu celmi. Tur mēs varam teraudzīt jau realizētu arhitekta Nikolaleva labiekārtošanas projektu. Nākošais ir tikai sākuma stadija, un vēl jau varētu ko mainīt. Cik noprotams, šis atkal būs iemūrēšanas un apmūrēšanas projekts. Vai Preiļos nav pietiekoši jau nestrādājošu klosku? Stāv visapkārt kā pieminekļi, jo nav ko tirgot pat veikalos. Domāju, ka laukumā varētu būt tikai zaļā rota. Aicinu arī citus par to padomāt, pirms iztērēt tūkstošus rubļu mūrēšanas darbos, no kuriem ne labuma, ne skaistuma.

Zālienus jāsaudzē. Sārtiec cilvēku vienaldzība pret apkārtni. Steidzamies uz darbu, veikalus, skolu, baznīcu, un vienmēr — šķersām, pāri stūrim. Lai vai

viens solis, vai divi. Visur ir bijuši par šauriem trotuāri, par maz vietās. Vai tiešām tā ir? Pleaugušos un vecos laikam nepārliecīnāt, bet skolēnus gan. Ja kādreiz bija patrūžas satiksmes noteikumu ieviešana, tad Zaļās patrūžas arī varētu būt. Kaut uz īsu laiku.

Tikai mēs paši savu māju un pilsētu darīsim skaistāku. Ar durvīm sējas laiks. Sagatavosim sēklas, kopsim mājas, iestādes un Preiļos, lai tie zāļo un zied, nevis putekļos un dubļos noslikst».

NOSODA

Preiļietis A. Logins nosoda «mazapzinīgus pilsētas ledzīvotājus un daudzus testāžu un organizāciju vadītājus», kuru bezatbildības dēļ «mūsu — Preiļu pilsētas — seja nekad nebūs skaista un pievilcīga».

Autors raksta: «Lai ilustrētu teikto, piemērsu tikai Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības noliktavas, kuras izvietotas vecajos baznīcas stajļos vai skūnos. Tur pārsvarā atrodas mēbeles, noliktavai blakus — zāļais. Lai to nosargātu no transporta un nobradāšanas, savā laikā tas bija nozogots ar metāla žogu. Bet ko mēs redzam tagad? Latvijas patērētāju biedrību savienības autobāzēs šoferi un traktoristi šo metāla žogu ir salauzuši un tagad breukā, kur tikai grib: pa zālājiem, pa apstādījumiem, pa gājēju celiņiem.» (Seko apraksts, kā nesen viens traktors un divas automašīnas uzvedušas minētajā teritorijā). Tālāk autors savā vēstulē vai-

«Jājautā, kāpēc šie parkāpēji netiek sodīti? Un vēl — cienījamajam Sustovam vajadzētu savos uzņēmumos lievist kārtību, lai transporta vadītāji nebraukātu tur, kur tas nav atļauts, kā arī — jāatjauno metāla žogs. Izbrādātais zāļais, dzīvzogs un gājēju celiņš».

Iepazīniet ar šo vēstuli, Preiļu patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs L. Sustovs

ATBILD:

«Preiļu patērētāju biedrību savienības valde ražošanas saņēmējiem apsprieda šīs vēstules saturu. Saņēmējiem piedalījās arī Daugavpils autobāzes Preiļu filiāles vadītājs J. Karakons.

Saņēmējiem dalībnieki bija vienprātīgi — vainīgi tiešām. Bet ko lai soda? Rajona patērētāju biedrību savienības pārzinā nav smago automašīnu, nav arī traktoru. Daugavpils autobāzē smago automašīnu un traktoru ir daudz, bet ko lai soda? Vēstulē nav norādīts mašīnas numurs vai arī šofera uzvārds, nav arī datuma. Nevar arī apstiprināt, ka tā bija Daugavpils autobāzes mašīna.

Visiem apvienību vadītājiem tika uzdots stingri kontrolēt automašīnu vadītāju un traktoristu darbu.

Secinājums: vēstulju autoriem «atmaskojot» parkāpējus, jābūt ļoti precīziem, fiksējot laiku, vietu, uzvārdu vai transporta līdzekļa numuru.

Vēstules lasīja S. JOKSTE

Sports

Vai būs kompromisa variants?

[Sākums 1. lpp.]

rajonā joprojām pilnībā nav atrisinātas bērnu sporta problēmas. Pēdējā laikā bērnu un jaunatnes sporta skola ļoti nele-

interesēti izturoties pret skolēnu sporta aktivitādes organizēšanu. Bērniem atsevišķos sporta veidos esot maz sacensību. Dz. Smukste aicināja bērnu un jaunatnes sporta skolu nepārsteigties ar darba apjoma palielināšanu un izteica nesapratni par to, ka BJSS ierosina atteikties no rajona sporta spēlēm un pāriet uz sporta svētku organizēšanu.

Pārrunās bija dažādi priekšlikumi, ierosinājumi — pienemami un pārsteidzīgi. Rajona Tautas deputātu padomes izpilddarītājas priekšsēdētāja vietniece V. Vucāne atgādināja, ka sportisti rajonā pašlaik ir tie cilvēki, kam vislielākās ambīcijas, un tieši tas traucē izstrādāt vie-

notu programmu. Šī plaša radusies arī starp atsevišķu sporta veidu piekritējiem. Katrs domā tikai par to, kā vairāk līdzekļu dabūt no rajona kases. Katrs savu sporta veidu uzskata par galveno un nosauc kā visnepieciešamāko, īpaši neizvērtējot, cik tad īsti tam vai citam veidam ir izlietoti līdzekļi un kāda no tā atdeve.

Protams, var nepieņemt manam viedoklim, tomēr šķiet, ka dzīvot bez nopietna sporta dzīves koordinatora rajonā ir vieglāk, un tā arī rajonā ir pierasts. Arguments, ka komitejas priekšsēdētājs (kam būs izpilddarītājas nodarbes vadītāja tiesības) traucēs godprātīgi sadalīt iespējamajos līdzekļos par sporta veid-

diem, man šķiet vienkārši absurds. Vērbūt tas tiek darīts ar īpašu nolūku, lai turpmāk nebūtu kontroles.

Izskanēja arī bažas par to, ka pārāk liela alga un saziņa, vai ir vērts to maksāt kādam sporta «ierēdnim»... Varu saprast dažu laba trenera vai skolotāja iebildumus, jo viņš sporta draudzī strādā gan ar sirdi, gan dvēseli, bet saņem tikai iztikas minimumu. Bet mēs jau visi esam šīs sistēmas varā un pakļautībā. Ja jau komitejas priekšsēdētāja alga patiešām ir kaut cik pienemama, tad, acīmredzot, arī pienemams un darbīgs speciālists šim amatam jāatrod. Vai patiešām rajona sporta dzīves reorganizēšanā vajag izgudrot «velosipēdu», ja

to jau izgudrojuši tuvāki un tālāki kaimiņi?

Var piekrist, var nepieņemt priekšlikumam, bet varbūt tomēr vajadzētu padomāt par Valmieras rajona «izgudrojumu». Katra iestāde, uzņēmums, saimniecība, organizācija sporta attīstībai īpašā fonda ieskaita gadā stingri noteiktu summu — 7 rubļi, rēķinot uz vienu strādājošo. Šādu ideju līdz likumīgai īstenošanai «novēd» rajona Tautas deputāti, to apstiprinot sesijā. Lūk, tie jau ir reāli līdzekļi, kurus var izmantot bērnu, jaunatnes un pleaugušo sporta attīstībai. Vai mūsu saimniecības, uzņēmumi ir nabadzīgāki?

A. ILJINA

Viedoklis

Pēdējā laikā bieži nākas dzirdēt pa radio, lasīt presē, ka latviešu mīļākais ēdiens esot ēst vienam otru. Un pirms panemt rokā rakstāmo, es ilgi par to domāju. Domāju, vai tas, kas mani satrauc un moka jau ilgāku laiku, tā arī neizskatīsies kā skaušana vai arī kā savu tautiešu ēšana bez sāls. Un tomēr — šoreiz man šos grēkus diez vai varēs pārmest.

Tā jau nav pirmā reize, kad saduros ar kādu neatrisināmu problēmu. Tāda ir mūsu sarežģītā dzīve. Lai gan mani pūlini, manas godkārtīgās tieksmes nekad nav bijušas īpaši sarežģītas. Neesmu gromdējusies domās par tālām priekšdienām, ne sevišķi raizējusies par nepatikamo: par to, ka, uz darbu atnākot, aukstās ziemas rītos grīdas lupata sasalsi ragā, ka sliemolu ar hronisku cistiņu un vēl šādām tādām pārsalšanas vainām.

Uzsākot darba gaitas Rušonas ciema bibliotēkā pirms gadiem desmit bija pat tā, ka bibliotēkas telpas izkurināt nebija ar ko. Bet cik manu kolēģu dzīvo un strādā tāpat — drausmīgos apstākļos: vecos, nepiekušināmos mūros, kā tas ir Anspoku bibliotēkā. Ir vēl arī tādas lietas, ka ciema padomes reizēm aizmirst savlaicīgi atvest malku, neapmaksā bibliotēkaram elektrību.

Runāts par kultūras darba uzlabošanu tiek bezgala daudz un visādos līmeņos. Un kas no tā? Rajona kultūras nodala arī ir bezspēcīga kaut ko grozīt. Tā var vienīgi reizi, divas reizes mēnesī sarīkot «pavāruļošanu» semināra veidā. Un vēl brīnās, ka no semināriem darbinieki pa kluso «šmauc» prom. Reizēm labpatikas priekšniecībai šādi tādā (pu jau pēdējā laikā vairs ne) izrādīt par mums interesi un ekscitāciju pēc pabrūkt apkārtnē pa bibliotēkām, klubiem. Dot norādījumus, kur būtu liekamas izstādes un ar pirkstu pārbraukt pāri dzeltenajai putekļu kārtai. Kas atkal sakrājušies plauktos pēc kārtējā kūdras spalva izlādēšanas no krāsns. Put, ļoti put. Bet putekliem jābūt noslau-

cītlem tūlīt pat. Un es kaunīgi nolaižu acis: nespēju. No rīta nāca lasītāji. Un kur nu tev, cilvēk, vairs runāt par savām problēmām, ka 50 kvadrātmetros 13 tūkstoši grāmatu nobāzti, ka tu vairs starp plauktiem arī nevari ielīst... Un ko tas mainītu? Itin neko.

Bet cik tad ir tādu vietu rajonā, kur ir siltas, gaissas telpas, silta tualete un palīgelpas bibliotēkaram? Šīs vietas var uz vienas rokas pirkstiem saskaitīt.

Kad entuziasms izsalis un izsīcis...

Jo bibliotēkas pārņemšanai jaunās telpās praktiski nauda nebija ieguldīta. Līdzekļi, kas izlietoti dārgo mēbeļu iegādei un intīmā stūrīša izveidošanai, tikpat labi varēja nodotēt vismaz jaunu grāmatu plauktu izgatavošanai, lai beidzot cilvēkam, kas tur strādā, būtu ērti un skaisti. Vienīgais mīlerinājums, ka bibliotēkai tagad ir silta tualete un telpa, kur nolikt spaiņi, lupatu un birsti. Mums lielākajai daļai nav pat šādas greznības.

Man ne vien sār sirds, mana sirds nosaiņo redzot, kā, piemēram, savus līdzekļus ierē Rušonas ciema izpilddarītāja. Pēdējā laikā Rušonas ciemā sapirkta dārgas lietas: krāsu televīzors un pat ledusskapis, ko tur baidmīga noslēpumā. Jājautā, kam tad diviem, trim cilvēkiem ledusskapis? Loti vienkārši, vakaros te notiek saviesīgas pasēdēšanas. Dienā «darbojas kafējnīca» priekšniekam un sekretārei. Līdzekļus prasa arī vairāku mašīnu uzturēšana. Nauda bija vajadzīga traktora un plaujināšanas ierīdei. Es nesaprotu kādēļ ciemam vajadzīgs traktors un plaujināmašīna, jo vientuļi, nespējīgi cilvēku dārzos tie nav redzēti. Par želsirdību te nav ko runāt.

Tā, lūk, aiziet līdzekļi, kas paredzēti medicīnai, kultūrai. Bibliotēkas nav remontētas kopš to pastāvēšanas sākuma. Gaillīšu bibliotēkai jau vairākus gadus nav iekšējā loga rāmja. Priekšniecība tas neuztrauc, lai meitens salsti. Tautas namā trūkst magnetofona, atskaņotāja, bet tālā pašā laikā ciemā stāv lepna magnetofona un tiek iegādātas deficītās kasetes. Kad tautas nama vadītāja, gatavojoties deju kolektīvu skatē, lūdz līdzekļus tērpu iegādei priekšnieks atbildēja īsi: «Mums līdzekļu nav. Prasi kultūras nodalī.» Līdzekļi neatrodas arī pulcīgu vadītāju aomaksai. Pati tautas nama vadītāja strādā ar četriem deju pulcīniem par veilti. Esam nonākušas pie secinājuma, ka mūsu priekšniecību interesē vienīgi kafijas dzeršana, bet nevis tas, ko mēs darām pulcīnos un pasākumos. Arī aka trīju gadu laikā nav izrakta. Priekšniekiem jau nav jāiet pēc ūdens svešos pagalmos.

Izteikt savas pretenzijas arī mēs nevaram. Ciema padomē ienākot, vārdi stingst uz lūpām: kā tiek tēlot valstiski svarīgi un aizņemti cilvēki. Ir reizes, kad priekšnieks izskrien no sava kabineta, pievērdams durvis, strikti noprasa: «Ko tev vajag?»

Mēs neesam aicinātas ne uz izpilddarītājas sēdēm, ne uz deputātu sesijām. Mēs vienkārši nezinām, vai tas vispār notiek. Pasarg dievs, ja kāds no kultūras darbiniekiem tiktu ievēlēts vietējā padomē! Labāk jau kādu kolhoza dzerājinu.

Ciema izpilddarītājas sekretāre pat lieļlās, ka ciemā būšot žurnāls «Burda». Atkal privilēģijas izredzētajiem, dažiem cilvēkiem. Bibliotēkās «Burdas» nav un nav zināms, kad būs. Pagājušajā gadā vienu eksemplāru saņēmām, un līdz ar to arī visi cilvēku priekši beidzās. Lasītāji nāk un prasa. Ko es varu atbildēt: tagad tās saņemot kaut kādas stieviņas padomes. Tātad atkal šaus cilvēku loks. Bet pie mums, kur ir adīšanas, šūšanas pulcīni, nav. Un kas pie tā vainīgs?

Kamēr jus, dārgie tautieši, tā attieksieties pret savu kultūru, kamēr domājat tikai par savām ērtībām, pēc dažiem gadiem kultūras vispār vairs nebūs. Nebūs arī vairs lasītāju bibliotēkās, jo mūsu entuziasms sen jau ir izsalis un izsīcis. Un ar tiem 20 rubļiem, ko mums šogad pielika pie algām, arī vairs nekas saglābjams nebūs.

Pagaidām vēl bibliotēkās atrodas centralizētajā bibliotēku sistēmā. Bet nu jau gaidāmi atkal jauni pārkārtojumi. Bibliotēkās būs daļēji centralizētas. Tas nozīmē, ka tās atkal atdos ciemietiem atpakaļ. Es, oimēram, vairs nezbūtu atpakaļ pie ciema, jo mainīties jau tāpat nekas ne-maiznīes. Un manas rūpes vairs itn nemaz neuztrauc. Dievs vien zina, kā būs tālāk dzīvot.

I. SELICKA,

Rušonas ciema bibliotēkare

RĒZEKNES

PEDAGOĢISKĀ SKOLA

1990./1991. mācību gadā uzņem 9. KLASES ABSOLVENTUS:

pirmsskolas audzināšanas specialitātē latviešu un krievu plūsmā,

1. — 4. klašu skolotāju specialitātē latviešu plūsmā ar papildus specialitāti — kultūras darbinieks.

Iestājsāmeni visās specialitātēs: sacerējums (dzimtajā valodā), matemātikā (rakstos).

Visās specialitātēs notiks muzikālās dzirdes un runas pārbaude, 1. — 4. klašu skolotāju specialitātē ar papildus specialitāti — kultūras darbinieks — vēl papildus horeogrāfijas spēju pārbaude.

Iestājsāmeni notiks no 1. līdz 10. jūnijam.

Direktoram adresēts iesniegums par iestāšanos skolā jāiesniedz pedagoģiskās skolas uzņemšanas komisijā līdz 1990. gada 25. aprīlim, bet dokumenti — uzreiz pēc apliecības saņemšanas par 9. klases beigšanu.

VIDUSSKOLU ABSOLVENTUS uzņem:

1. — 4. klašu skolotāju specialitātē latviešu plūsmā ar papildus specialitāti — deju kolektīva vadītājs.

Iestājsāmeni: dzimtā valoda (sacerējums), matemātika (vārdos), runas, muzikālās dzirdes un horeogrāfijas spēju pārbaude.

Pirmsskolas audzināšana krievu plūsmā.

Iestājsāmeni: dzimtā valoda (sacerējums), bioloģija (vārdos), runas un muzikālās dzirdes pārbaude.

Iestājsāmeni notiks no 10. līdz 20. augustam.

Ziņas pa tālruni: Rēzekne 22679, 22681, 22685.

Administrācija

RĒZEKNES PĀRTIKAS RŪPNIECĪBAS SKOLA

aicina mācīties audzēkņus 1990./1991. mācību gadā sekojošās specialitātēs:

sviesta un siera ražotāji (ar latviešu un krievu mācību valodu, apmācību ilgums 2 gadi 10 mēneši),

gaļas pārstrādes speciālisti (ar krievu mācību valodu, mācību ilgums 2 gadi 10 mēneši),

pārtikas preču veikalu kontrolieri — kasiēri (ar latviešu mācību valodu, apmācību ilgums 10 mēneši).

Piena un gaļas specialitāšu grupās uzņem deviņgadīgo skolu absolventus, kontrolieru — kasiēru grupā — vidusskolu absolventus. Kontrolieru — kasiēru grupā uzņem audzēkņus ar Rēzeknes pilsētas vai Rēzeknes rajona pierakstu.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Ļeņina ielā 155/1.

Telefoni uzzinām 33664 vai 32660.

VIĻĀNU

41. ARODVIDUSSKOLA

1990./1991. mācību gadā uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs:

apgaismes, spēka tiklu un spēka elektroiekārtu elektrometinātājs ar autovadītāja tiesībām,

šuvēji.

Uzņem jauniešus un jauniešes ar deviņgadīgo izglītību. Apmācību ilgums 3 gadi.

Dokumentus pieņem līdz 1990. gada 25. maijam.

Iestājsāmeni no 1. līdz 9. jūnijam sekojošos priekšmetos:

literatūrā (sacerējums), matemātikā (rakstiski).

Apgaismes tiklu un spēka iekārtu elektromontieris.

Mācību ilgums 1 gads.

Uzņem jauniešus ar vidējo un nepabeigtu vidējo izglītību bez iestājsāmeniem.

Iestājoties jāiesniedz sekojoši dokumenti:

izglītības dokuments, izziņa par veselības stāvokli (forma Nr. 0861 u), 6 fotokartītas (3x4 cm), raksturojums, izziņa no dzīves vietas, norikojums no uzņēmuma, kurš nosūta uz apmācībām.

Skolas adrese: 228150, Rēzeknes rajons, Viļāni, Kultūras laukumā 1. Telefons — 62321, 62150.

43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 22133) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1990./1991. mācību gadam

šūšanas iekārtu operatore, aditājas, vērpes,

puķkopes — dekoratīvās dārzkopības meistares,

palīgmeistaru vēršanas un trikotāžas ražotnēm (mācību ilgums 3 gadi), vērpes,

leņķu iekārtu operatoru (mācību ilgums 1 gads) specialitātes apgūšanai.

Uzņem jauniešus ar 9 — 12 klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju 50 rubļu apmērā un 50 procentu no ražošanas praksē nopelnītās summas.

Līdztekuš izvēlētajai profesijai audzēkņi apgūs mājturības pamatus.

Absolventi strādās Ogres vēršanas un trikotāžas ražošanas apvienībā. Ir kopmitne.

9. klašu absolventus lūdzam iesniegumus iesniegt līdz šī gada 24. aprīlim.

Iestājsāmeni trīsgadīgajās grupās no šī gada 1. jūnija līdz 9. jūnijam.

JELGAVAS

RAZOŠANAS APVIENĪBAS

«LATVIJAS LINI»

ARODVIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1990./1991. mācību gadā šādās specialitātēs:

audējas, vērpes, leņķu salicējas — priekšdziju vērpes mašīnu operatore,

tinējas — šķeterētājas mašīnu operatore.

Sajās specialitātēs uzņem jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 9 — 12 klašu izglītību. Mācību ilgums — 1 — 3 gadi. Stipendija — 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodvidusskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar mēneša algu 180 — 350 rubļi.

Mācības un darbs 5 dienas nedēļā. Ir kopmitne. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās. Mācības notiek latviešu un krievu valodās

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase,

izziņa par veselības stāvokli,

izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartītes (izmērs — 3x4 cm).

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Jelgavā, Lapskalna ielā 18, telefons 23281.

BARKAVAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

aicina apgūt profesiju sekojošās specialitātēs:

plaša profila traktorists, remontatslēdznieks, «B», «C» kategorijas šoferis; lauku celtniecības mestars;

zemtūres (lauku mājas saimnieces).

Apmācību laiks 3 gadi. Ir kopmitne.

Uzņemšanas iesniegumi jāiesniedz līdz 25. aprīlim.

Adrese: Madonas rajons, Barkavas ciemā, Dzirnava ielā 1.

Telefons: Barkava 36501, 36599.

28. aprīlī plkst. 11.00 Preiļi rajona

JAUNAGLONAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

ielūdz interesentus apmeklēt skolu

ATVERTO DURVJU DIENĀ.

JAUNAGLONAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

(228284, Preiļu rajons, p. n. «Jaunaglona», tālrunis 17721, 17743)

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1990./1991. mācību gadam:

● specialitātēs ar vienlaicīgu vidējās izglītības iegūšanu:

plaša profila traktorists mašīnists, remontatslēdznieks, autovadītājs (mācības latviešu un krievu valodā, apmācību ilgums 2 gadi 10 mēneši),

pavārs (mācības latviešu valodā, apmācību ilgums 2 gadi 8,5 mēneši),

maizes cepējs, konditors (mācības krievu valodā, apmācību ilgums 3 gadi).

Iestājsāmeni kārtojami rajona skolās noteiktajās vietās:

dzimtā valoda un literatūra (sacerējums) — 01.06.90. g., matemātika (rakstiski) — 06.06.90. g.

● Specialitātēs bez vidējās izglītības iegūšanas: traktorists mašīnists (apmācību ilgums 1 gads), slaukšanas mašīnu operators (apmācību ilgums 1 gads), mūrnieks — montētājs (apmācību ilgums 2 gadi).

Mācības latviešu un krievu valodā, uzņem bez iestājsāmeniem.

● Jauniešus ar vidējo izglītību, bez iestājsāmeniem, uzņem specialitātēs:

automobiļu remontatslēdznieks, «B», «C» kategorijas autovadītājs,

elektro un gāzes metinātājs, «B», «C» kategorijas autovadītājs (apmācību ilgums 1 gads).

9. klašu absolventus lūdzam iesniegumus iesniegt līdz 24. aprīlim, pārējos līdz 20. augustam.

Jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums, izglītības dokuments (origināls),

rekomendācija — raksturojums, medicīniskā izziņa (forma 086/y),

foto (3x4 cm) 6 gab., dzimšanas apliecība vai pase (jāuzrāda).

Ir kopmitne.

KRĀSLAVAS RAJONA DAGDAS LAUKSAIMNIECĪBAS ARODVIDUSSKOLA

aicina deviņgadīgo un vidusskolu audzēkņus un viņu vecākus šī gada 21. aprīlī uz ATVERTO DURVJU DIENU. Sākums plkst. 11.00. Tālrunis: 53559.

PADOMJU SAIMNIECĪBA «RUDZĀTI»

slēdz līgumus lopbarības biešu kopšanai.

Apmaksa pēc gala rezultāta. Uzziņas pa tālruniem: 48282 un 48284.

PREIĻU SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS UZŅEMUMU APVIENĪBA

aicina darbā

oficiantus, oficiantu mācekļus, transporta strādnieku.

Uzziņas pa telefonu 22085 un 22071.

Velci sēras, jaunaudzīte. Tev nolūza ozoliņš, Tev nolūza ozoliņš Paša spēka briedumā. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību darba biedrēm Anastasijai un Venerandai sakarā ar BRĀLA Antona pāragro nāvi.

Ražošanas apvienības «Jūrmala» kolektīvs

Sirds uz mūžiem norimusi, Acu plaksti cieši ciet. It nekad vairs dzimta pusē Cīemos mani negaidiet. (Z. Purvs)

Visdziļākā līdzjūtība brigadier Veltai Krišānei, atvadoties no BRĀLA Antona.

Darba biedri

Reiz bij' mīla māmuliņe, Gaīšu ceļu staigātāja. Nu te pārklās zaļas skuju, Vēsais mīļšu paladziņš.

(T. dz.)
Skumju brīdī esam kopā a Janīnu Samoviču, MĀTI smiltājs Izvadot: Preiļu 24. CRBP kolektīvs

Zars' tik negaidot nolūzis spēkpilnam kokam, Meinaš ēnas pār dzīvības zaļumu stīdz. (K. Apškrūma)

Izsakām līdzjūtību Jānim Znotīnam un Anastasijai Strupiņai, no BRĀLA uz mūžu atvadoties. Darbābiedri un kaimiņi!

So sestdien — 21. aprīlī plkst. 9.00 — AICINĀM UZ TALKU visus, kam nav vienaldzīgs veco Preiļu pilsētas kapu liktenis. Lūdzam līdzīgiemt grābekļus. LKF un LTF

20. aprīlī pulksten 10.00 rajona kultūras namā JAUNIESAUCAMO TIKŠANĀS ar juristiem un sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem. LTF Preiļu nodaļas Dome

● LAIKRAKSTĀ PUBLICĪTĒ MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPŪGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITĻU UN FAKTU PAREIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORĪ.

● MŪSU ADRESE:

228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21769, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, vēstulju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība. uzzinās par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (RTgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nosacītā iespaidloksne. Ofsetiespiedums. («Новадніекс» («Земля»). Газета Прейльского района на латышском языке.

Matiens 14 099 eksemplāru (latviešu valodā — 10 123 eks., krievu valodā — 3 976 eks.).

Indekss 68169. Pas. 435.